

NOV ŠTUDIJSKI PROGRAM - PSIHOLOGIJA

PREDSTAVITEV

1. Študiji psihologije v Sloveniji - Pregled razvoja in sedanje stanje

V Sloveniji se je študij psihologije začel leta 1950. Do leta 2008 je izvajala dodiplomski štiriletni študij psihologije le Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani, kjer je na Oddelku za psihologijo do takrat diplomiralo približno 2000 psihologov. V letu 2008 je začela z izvajanjem prvostopenjskega študijskega programa Psihologija tudi Filozofska fakulteta Univerze v Mariboru, leta 2011 pa ga je nadgradila še z magistrskim programom. Leta 2009 je Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani začela izvajati prvostopenjski program in tretjestopenjski program (doktorski študij), prenovljen v skladu z bolonjsko deklaracijo. Drugostopenjski program študija Psihologije je FF UL začela izvajati v študijskem letu 2012/13. Leta 2010 se je začel izvajati tudi prvostopenjski program Biopsihologije na Fakulteti za matematiko, naravoslovje in informacijsko tehnologijo Univerze na Primorskem, magistrski program Uporabna psihologija pa so uvedli leta 2017. Študijski programi UL, UM in UP sledijo smernicam Evropskega certifikata iz psihologije, ki za poklic psihologa zahteva dokončanje dveh stopenj študija, prve (dodiplomske) in druge (magistrske), ter eno leto supervizirane prakse. Za samostojno opravljanje poklica psihologa je torej zahtevan petletni študij (300 ECTS) in pridobitev naziva magister/magistrica psihologije.

2. Podiplomski študij in izpopolnjevanja

Zaradi zahtevnosti in zapletenosti vprašanj oziroma problemov s področij psihološkega delovanja je potrebno v Sloveniji izobraževanje na prvi in drugi stopnji študija Psihologije dopolnjevati s podiplomskim študijem in izpopolnjevanjem.

2.1. Uporabne vrste tretjestopenjskega študija

Podiplomski študij je bil do sedaj razvit predvsem kot specializacija iz klinične psihologije na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani, specializacija iz psihološkega svetovanja in specializacija iz šolske psihologije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Različne uporabne vrste tretjestopenjskega študija (specializacije) pa so trenutno še v pripravi.

2.2. Podiplomski magistrski in doktorski študij

Za potrebe raziskovalnega dela na področju psihologije pa je bil oblikovan podiplomski (magistrski) in doktorski študij na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Po bolonjski prenovi študijskih programov je nekaj programov tretje stopnje psihologije, namenjenih raziskovalnemu usposabljanju, že akreditiranih in so se začeli izvajati v letu 2009. Filozofska fakulteta in Fakulteta za družbene vede Univerze v Ljubljani ponujata na primer študij eksperimentalne psihologije, razvojno-psiholoških študij, aplikativnih psiholoških študij, psihologije osebnosti ter študij socialne in politične psihologije.

3. Področja dela psihologov v Sloveniji

3.1. Področja aplikativnega dela psihologov

V Sloveniji delujejo psihologi na skoraj vseh v svetu in pri nas uveljavljenih področjih psihološkega dela: v šolstvu, gospodarstvu, zdravstvu, socialnem varstvu, vojski, policiji, sodstvu, športu, prometu itd.

Po podatkih Društva psihologov Slovenije in drugih institucij so psihologi zaposleni predvsem na naslednjih področjih:

- v šolstvu (okvirno 300),
- v gospodarstvu, vključno z marketingom (okvirno 350),
- v zdravstvu (po podatkih Enote za zdravstveno statistiko Inštituta za varovanje zdravja je bilo na dan 3.6.2009 v javnem zdravstvu zaposlenih 194 psihologov, od tega 80 specialistov klinične psihologije – od tega 23 v zasebni praksi kot koncesionarji – 7 specializantov klinične psihologije in 107 univ. dipl. psih.),
- zaposlovanju (okvirno 70),
- v socialnem varstvu (okvirno 150, od tega 6 specialistov psihološkega svetovanja, nekaj oseb je še v postopku specializacije),
- na področju raziskovalnega dela (okvirno 120),
- v državni upravi - ministrstva, vojska, policija (okvirno 70),
- drugje (okvirno 60).

3.1.1. Šolstvo

Psihološka dejavnost v šolstvu obsega predvsem psihološko delo v vrtcih, v osnovnih in srednjih šolah, v nekaterih ustanovah višjega in visokošolskega izobraževanja, v šolah s posebnim programom, v dijaških domovih ter v vzgojnih in vzgojno-izobraževalnih zavodih. Delo šolskega psihologa zajema

predvsem psihološko svetovanje, psihološko ocenjevanje (kot je ocenjevanje otrokovih intelektualnih sposobnosti, čustvenega in socialnega razvoja, razvojnih mejnikov in odmikov), oceno zrelosti otrok za vstop v šolo, poklicno usmerjanje, načrtovanje prilagoditev za učence z najrazličnejšimi posebnimi potrebami, psihološko testiranje učencev v procesu identifikacije nadarjenih učencev, poučevanje psihologije. Psihologi s specifičnimi znanji pomagajo otrokom, mladostnikom, staršem in strokovnim delavcem v vzgoji in izobraževanju pri soočanju z učnimi, čustvenimi in vedenjskimi težavami. Učinkovita pomoč učencem je možna le ob stalnem, procesnem sledenju, tesnem timskem sodelovanju strokovnjakov v šoli in zunaj nje.

3.1.2. Gospodarstvo

Psihologija v gospodarstvu obsega psihološke dejavnosti na področju zaposlovanja in kadrovskega izobraževanja, v upravnih službah ter v gospodarstvu in marketingu. Zajema naslednje naloge, ki jih psiholog opravlja samostojno ali v timu z drugimi strokovnjaki: psihološko ocenjevanje, prognozično in svetovalno delo (kompleksne psihološke preglede kandidatov za zaposlitev, razporejanje, prerazporejanje, štipendiranje ter sistematske preglede delavcev, ki delajo v posebnih razmerah), analizo delovnih mest, določanje psiholoških zahtev dela, oblikovanje področij dejavnosti, ergonomsko prilagajanje delovnega okolja delavcu (racionalizacijo orodij in strojev, zmanjšanje ekoloških obremenitev), oblikovanje sistemov materialne in nematerialne spodbude (sistemov nagrajevanja, spodbujanje ustvarjalnega reševanja problemov, zagotavljanje kakovosti), proučevanje socialnopsiholoških pojavov v delovnih organizacijah (proučevanje psihosocialne klime, medosebnih odnosov, organizacijske kulture, analiziranje in oblikovanje rešitev na področju fluktuacije, odpravljanje izostajanja z dela, preprečevanje nesreč pri delu in sodelovanje pri vodenju), raziskovanje tržišča ter javnomnenjske raziskave ipd.

3.1.3. Zdravstvo

Psihološka dejavnost v zdravstvu zajema predvsem področje klinične psihologije, psihologije zdravja in zdravstvene psihologije ter medicine dela, prometa in športa.

Klinično psihološko dejavnost izvaja specialist klinične psihologije (klinični psiholog). Specializacija, ki teče pod okriljem Ministrstva za zdravje in Medicinske fakultete, traja štiri leta in poteka po *Programu specializacije iz klinične psihologije*. S specializacijo lahko prične univerzitetni diplomirani psiholog z opravljenim strokovnim izpitom in vsaj dvema letoma delovne dobe v zdravstveni dejavnosti. Pred in v času specializacije opravlja univ. dipl. psiholog oziroma specializant klinične psihologije delo s področja klinične psihologije v omejenem obsegu in pod mentorstvom specialista klinične psihologije.

Kliničnopsihološka dejavnost se izvaja na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstva in sicer v javnem in zasebnem sektorju. Klinični psihologi delajo v ambulantah zdravstvenih domov, splošnih in specialnih bolnišnicah, klinikah in inštitutih, nekateri so zaposleni tudi v zdravstvenih enotah drugih delov javnega sektorja (šolstvo, socialno varstvo, pravosodje, obramba). Kliničnopsihološka dejavnost zajema psihološko preventivo, kliničnopsihološko ocenjevanje, svetovanje, psihoterapijo, rehabilitacijo in psihološki del paliativne oskrbe. Pomemben del kliničnopsihološke dejavnosti je tudi aplikativno raziskovalno delo na področju epidemiologije ter raziskovanje in razvijanje novih psihodiagnostičnih sredstev, psihoterapevtskih in rehabilitacijskih postopkov.

Klinični psihologi delujejo tudi na področju sodnega izvedenstva, če izpolnjujejo pogoje, določene s *Pravilnikom o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih*. Glede na področje dela izdelujejo tudi mnenja za potrebe invalidskih in zdravstvenih komisij, komisij za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami in konziljarna mnenja. Sodelujejo v timih z drugimi zdravstvenimi delavci, zdravstvenimi sodelavci in v razširjenih timih s strokovnimi delavci z drugih področij.

Uporabniki kliničnopsiholoških storitev so otroci, mladostniki, odrasli in starostniki. Področje dela v skladu z biopsihosocialnim modelom zdravja in bolezni zajema motnje v duševnem in telesnem razvoju, duševne in vedenjske težave in motnje ter psihološke vidike somatskih bolezni in poškodb. Posamezna subspecialistična področja dela so otroška klinična psihologija, klinična psihologija na področju duševnih motenj, klinična nevropsihologija, zdravstvena psihologija in rehabilitacijska klinična psihologija. Posebno področje, za katerega je potrebno dodatno večnivojsko specialistično usposabljanje, je področje psihoterapevtske dejavnosti.

Psihologi na področju medicine dela, prometa in športa so člani timov za oceno zmožnosti ljudi za različne dejavnosti. V okviru medicine dela opravljajo svoje delo ambulantno (opravljajo predhodne preventivne preglede pred zaposlitvijo na rizična delovna mesta, npr. na mesta strojnikov, voznikov, dela na višini, dela z nevarnimi snovmi; obdobje preventivne preglede pred zaposlitvijo na rizična delovna mesta; preglede z oceno delazmožnosti za invalidske ocene; preglede voznikov in kandidatov za voznike motornih vozil, voznikov za različne poklicne kategorije, povratnikov, starostnikov, posebej somatsko in psihično obolelih; preglede oseb za nošenje in posest orožja; preglede oseb, ki predvidoma predstavljajo konfliktni element v delovni skupini); delujejo pa tudi terensko (izvajajo ocenjevalne analize delovnih mest, merske analize delovnih mest, ogleda in svetovanja v delovnih organizacijah, edukativno dejavnost v delovnih organizacijah, izdelujejo elaborate za postopek določitve beneficirane delovne dobe, pomagajo pri formiranju delovnih skupin v delovnih organizacijah).

3.1.4. Poklicna orientacija

Psihologi so v Sloveniji močno zastopani tudi na področju poklicne orientacije (v preteklosti se je dejavnost imenovala poklicno usmerjanje). Cilj te dejavnosti je pomagati mladim v šolah, študentom, brezposelnim, presežnim delavcem in zaposlenim pri odločanju o njihovi nadaljnji poklicni poti. V preteklosti je bila ta dejavnost omejena predvsem na šolsko mladino, ki je končevala določeno stopnjo izobraževanja, v zadnjem desetletju pa je s priznavanjem pomena vseživljenjskega učenja postala poklicna orientacija dejavnost, ki je vse bolj namenjena ljudem vseh starosti in statusov.

Na Zavodu RS za zaposlovanje so psihologi zaposleni predvsem v oddelkih za poklicno orientacijo, nekaj pa jih je zaposlenih tudi v drugih oddelkih (svetovanje invalidnim osebam itn.). V sistemu delovanja zavoda imajo psihologi vlogo specialistov za poklicno svetovanje, kar pomeni, da obravnavajo predvsem tiste brezposelne osebe, ki imajo večje težave pri načrtovanju svoje kariere in pri uresničevanju zastavljenih ciljev. Ukvarjajo pa se tudi s svetovanjem šolski mladini, vendar največji del poklicnega svetovanja šolski mladini opravijo šolski svetovalni delavci. Delo na tem področju zahteva dodatno interdisciplinarno usposabljanje.

3.1.5. Socialno varstvo

Psihološka dejavnost se na področju socialnega varstva izvaja v javnih socialno varstvenih zavodih (centrih za socialno delo, domovih za starejše, posebnih socialnih zavodih, varstveno delovnih centrih, zavodih za pomoč družini na domu ter centrih za usposabljanje, vodenje in zaposlovanje pod posebnimi pogoji) in pri drugih izvajalcih dejavnosti socialnega varstva (koncesionarjih za opravljanje socialno varstvenih storitev, izvajalcih socialno varstvenih storitev, izvajalcih razvojnih, dopolnilnih ali drugih socialno varstvenih programov in karitativne organizacije). Namenjena je preprečevanju in odpravljanju psihosocialnih stisk in socialne izključenosti posameznikov ali skupin.

Poseben prispevek psihologov v socialnem varstvu je v podajanju mnenj, osnovanih na psihološkem pregledu, pomoč pri večji objektivnosti in strokovnosti argumentiranja v situacijah odločanja znotraj postopkov in obravnave, odpiranju psiholoških vidikov problemskih situacij, terapevtski in svetovalni obravnavi posameznika in družine, supervizorskem delu ter preventivi. Psihologi v socialnem varstvu izvajajo oz. so vključeni v različne socialno varstvene programe. Opravljajo psihodiagnostične storitve na različnih področjih dela v okviru postopkov javnih pooblastil in nalog po zakonu, npr. v primeru razveze zakonske skupnosti ali razpada zunajzakonske skupnosti (mnenja za odločanje o zaupanju otrok, urejanje stikov med otrokom in roditeljem), pri odvzemu otroka iz matične družine in namestitvi v točno določeno drugo obliko varstva, posvojitvi, vedenjski problematiki otrok in mladostnikov ter pri izdelavi individualnih načrtov obravnave in pomoči v okviru socialno varstvenih storitev (osebna pomoč, pomoč družini za dom, institucionalno varstvo starejših, posebne in druge

oblike institucionalnega varstva, storitev varstva, vodenja in zaposlovanja pod posebnimi pogoji). Psihologi delujejo tudi pri drugih socialno varstvenih storitvah, v socialni preventivi in socialno varstvenih programih.

3.1.6. Obramba

Veliko psihologov deluje na področju obrambe. V Slovenski vojski so v sestavi njenih enot kot pripadniki poveljstev. Ukvarjajo se s psihološkim ocenjevanjem posameznikov zaradi njihovih raznovrstnih težav. Sodelujejo v pripravah moštev za zahtevnejše naloge, izredne obremenitve in misije. V okviru psihološke stroke proučujejo vidike socialne interakcije in odnosov v vojaških kolektivih in predlagajo ustrezne spremembe. Svetujejo klientom in nadrejenim pri delu z ljudmi ter izvajajo razne delavnice. Izobražujejo se za izvajanje psihoterapevtskih oblik dela s pripadniki vojaških kolektivov. Manjši del psihologov je zaposlen v Zdravstvenem centru Ministrstva za obrambo in na samem ministrstvu. V zdravstvenem centru sodelujejo v periodičnih pregledih pripadnikov stalne sestave Slovenske vojske in delavcev Ministrstva za obrambo. Pri svojem delu uporabljajo psihološko ocenjevanje. V upravnem delu Ministrstva za obrambo sodelujejo pri urejanju upravnih zadev izpopolnjevanja Slovenske vojske s svetovanjem pri iskanju ustreznih rešitev in na področju reševanja naravnih nesreč.

3.2. Znanstveno raziskovalno delo na področju psihologije

Raziskovalno delo na področju psihologije v Slovenji zajema teoretično in empirično proučevanje celotnega spektra psihološke problematike psihičnih pojavov in predstavlja osnovo za delovanje psihologov na različnih področjih. V okviru raziskovalnega dela se predvsem širi obseg splošnega znanja s področja psihologije, dopolnjuje in razvija se metodologija psihološkega dela, odkrivajo pa se tudi nove zakonitosti s tega področja, ki so temelj za delo v psihološki praksi.

Z raziskovalnim delom na teoretičnih in uporabnih področjih psihologije se ukvarja veliko psihologov predvsem v okviru obeh univerz (npr. na Filozofski fakulteti, Medicinski fakulteti in Pedagoški fakulteti v Ljubljani in Mariboru) in inštitutov ter zavodov (Pedagoški inštitut, Inštitut za družbene vede, Kriminološki inštitut, Inštitut Antona Trstenjaka, Inštitut za varovanje zdravja ipd.).

4. Predlog Zakona o psihološki dejavnosti

V okviru Društva psihologov Slovenije potekajo že vrsto let prizadevanja za zakonsko ureditev psihološke dejavnosti v Sloveniji, ki so tesno povezana tudi z nekaterimi vsebinskimi in organizacijskimi

vidiki študija psihologije v Sloveniji ter z uvajanjem Evropskega certifikata iz psihologije. Slovenija s tako ureditvijo zelo zamuja. Večina evropskih držav je namreč psihološko dejavnost zakonsko že uredila in s tem preprečila, da bi na področje psihološke dejavnosti posegali ponudniki uslug, ki ne dosegajo standardov strokovnega psihološkega dela.

Obstoječi predpisi urejajo le vsebino in način dela psihologov na posameznih področjih v okviru področnih storitev (socialno varstvo, zdravstvo, šolstvo), pri čemer je takšna ureditev zaradi svoje delnosti in vključenosti v okvire predpisov, ki v osnovi urejajo predvsem delo tudi drugih strokovnjakov in ne le psihologov, nepopolna. Takšno stanje povzroča na področju psihološke dejavnosti številne nejasnosti, kot so npr. odsotnost meril za razmejitev statusa in delovnih nalog psihologov in drugih strokovnjakov na sorodnih področjih, spoštovanje etičnih načel psihološke stroke, ocenjevanje strokovnosti psihologov ipd. Takšno stanje omogoča izvajanje psihološkega dela nekompetentnim osebam ter slabšo kvaliteto strokovnega dela psihologov. Stanje bi lahko bistveno izboljšala le celovita zakonska ureditev psihološke dejavnosti (oblike opravljanja psiholoških dejavnosti, pogoji za opravljanje psihološke dejavnosti, zasebna praksa, nadzor nad opravljanjem psihološke dejavnosti itd.).

Zaradi resorne razpršenosti psihološkega dela bi morali biti vsaj izhodiščno enotno zakonsko urejeni: opredelitev psihološke dejavnosti in statusa psihologa, supervizirane prakse (tj. enoletnega usposabljanja psihologa pod vodstvom mentorja supervizirane prakse, ki je nujno potrebno, preden psiholog lahko začne samostojno opravljati psihološki dejavnost), pristojnosti državnih organov in strokovnega združenja – zbornice na področju psihološke dejavnosti, osnovne pravice uporabnikov psiholoških storitev ter pravice oziroma dolžnosti psihologov itd. Še posebno pozornost je potrebno posvetiti ureditvi strokovnega nadzora nad delom psihologov.

S tem bi kvalitetno dopolnili strokovni nadzor, ki ga opravljajo organi oziroma ustanove, pristojne za strokovni nadzor po določenih področne zakonodaje nad izvajalci v dejavnosti, kjer je psiholog zaposlen. Dosedanja praksa ne zagotavlja vedno uresničitev ciljev strokovnega nadzora v celoti, saj pogosto strokovnost dela psihologa ocenjuje oseba, ki ni psiholog oziroma nima ustreznega psihološkega znanja in izkušenj. Na nekaterih področjih dela (npr. v gospodarstvu) strokovni nadzor nad delom psihologov sploh ni urejen.

Med razlogi za izdajo zakona velja omeniti še tista načela psihološke etike, ki jih je treba v temeljnih značilnostih prenesti na raven zakonske ureditve (varovanje zaupnosti podatkov, odklonitev neustrezne metode ter druge temeljne dolžnosti psihologov). V tem pogledu bi se moral zakon sklicevati na etični kodeks, ki ga sprejme strokovno združenje psihologov (psihološka Zbornica) in velja za vse psihologe v Sloveniji.

Osnovni cilj zakona o psihološki dejavnosti je torej vzpostavitev enotne zakonske ureditve psihološke dejavnosti v Republiki Sloveniji. Posebni cilji oziroma načela takšne ureditve pa so predvsem: opredelitev psihološke dejavnosti in njenih posebnosti, zagotovitev visoke strokovnosti in etičnosti psihološkega dela, ureditev poklicnega položaja psihologov, zagotovitev strokovnega nadzora nad delom psihologov, določitev pristojnih upravnih in strokovnih organov za skrb na področju psihološke dejavnosti ter uskladitev slovenske ureditve z mednarodnimi normativnimi standardi.

5. Združevanje psihologov na različnih strokovnih področjih

Strokovno se psihologi, ki delajo na že omenjenih področjih, združujejo v različne sekcije pri Društvu psihologov Slovenije, ki je član Evropskega združenja psiholoških društev (EFPA – European Federation of Psychologists Associations), npr. Sekcijo šolskih psihologov, Sekcijo za psihologijo dela, Sekcijo psihologov v medicini dela, Sekcijo za ekonomsko psihologijo, marketing in psihologijo potrošnika, Sekcijo za zdravstveno psihologijo in psihologijo zdravja, Sekcijo psihologov v socialnem varstvu, Sekcijo za zakonsko in družinsko terapijo, Sekcijo psihologov na univerzah, visokem in višjem šolstvu ter v raziskovalnem delu ...

Klinični psihologi se združujejo v strokovnem združenju Zbornica kliničnih psihologov Slovenije, ki vključuje 190 članov. Hkrati se združujejo v drugih asociacijah v zdravstvu. Psihologi, ki delujejo na področju socialnega varstva, pa so vključeni tudi v Socialno zbornico Slovenije.

6. SFU Ljubljana in psihologija

6.1. Razlogi za oblikovanje študijskega programa Psihologija

Bolonjska reforma visokošolskega izobraževanja je tudi slovenskim fakultetam naložila kvalitativne reforme študijskih programov. Psihološki inštituti in fakultete so se na te razvojne izzive odzvali zelo različno, SFU univerzi pa so odprli nove priložnosti za odzivanje na razvojne izzive skozi perspektivo kulturoloških in družbenih študij.

Na praktično usposabljanje orientirane sodobne humanistične in družboslovne znanosti botrujejo tako odločitvi, da poskuša kurikulum novega študijskega programa Psihologija krepiti povezanost:

- znanstvenega raziskovanja in prakse (aplikativnega vidika stroke),
- znanstveno-raziskovalnih praks in poučevanja,
- različnih pojavov in njihovega teoretičnega reflektiranja.

Študijski program je obogaten tudi z integracijo dognanj drugih kulturoloških in družboslovnih ved (sociologija, antropologija, zgodovina..) in v temelju izhaja iz bogate zgodovine klasične psihologije, ki je gradila svoje temelje prav v avstrijskem kulturnem okolju (Dunaj, Graz).

Prvostopenjski študij psihologije tako konceptualno temelji na perspektivah kulturoloških in družbenih študij in predstavlja jasno alternativo mainstream akademski psihologiji, temelječi na standardih naravoslovnih znanosti.

Refleksija filozofskih in epistemoloških predpostavk v ozadju akademske psihologije prinaša tudi razumevanje, da je zatečeno stanje te znanstvene discipline rezultat zgodovine in naključnosti in ne dejanskih družbenih potreb. Ta vpogled tako odpira prostor za alternativno konceptualizacijo discipline kot take.

Fokus novega SFU študijskega programa je na aplikativni/ uporabni vlogi psihološkega raziskovanja in poučevanja. To neposredno povezovanje psihološke prakse z akademskim delom spodbuja tako poklicno kot osebno rast študentov in omogoča boljšo pripravo na kasnejšo zaposlitev. Eden izmed ključnih ciljev je ponuditi študentom široko perspektivo in teoretični kontekst, ki zajema filozofsko epistemološko refleksijo, sociologijo, kulturologijo, antropologijo in zgodovino ter s tem vključevanje novih konceptov, npr. tistih, ki presegajo paradigmo ene osebe in spodbujajo k reševanju aktualnih družbenih problemov.

6.2. Načrtovana znanstveno raziskovalna dejavnost na področju psihologije na SFU Ljubljana

- Vpliv vrednostnih orientacij na zdrav življenjski stil slovenskega prebivalstva,
- Psihično blagostanje prebivalstva v Sloveniji in njegovi korelati,
- Preverjanje učinkovitosti psihološkega svetovanja na različnih področjih (zdravstvo, šolstvo idr.),
- Raziskovanje stilov vodenja v slovenskih podjetjih,
- Raziskovanje organizacijske kulture v slovenskih podjetjih in njen vpliv na uspešnost podjetja.

6.3. Prednosti študija na SFU Ljubljana

- Program je oblikovan v skladu s smernicami in standardi Evropske federacije psiholoških združenj (EFPA)
- Angažirano poučevanje in raziskovanje
- Individualizirani pristopi, podpora pri študiju
- Učenje v manjših skupinah

- Oseben kontakt z učitelji
- Zgodnje vključevanje v raziskovalne projekte
- Praktično usposabljanje iz psihološkega svetovanja od prvega semestra dalje
- Učna izkušnja (delo na sebi, osebna terapija)
- Pridobivanje praktičnih izkušenj na področju klinično-psihološke diagnostike in svetovanja v SFU psihoterapevtski ambulanti

7. Viri

Društvo psihologov Slovenije (2010). Predlog Zakona o psihološki dejavnosti.

Musek, J. (2003). *Zgodovina psihologije*. Ljubljana: Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.

Musek, J. & Pečjak, V. (2001). *Psihologija*. Ljubljana: Educy.

Pečjak, V. (1983). *Nastajanje psihologije*. Ljubljana: DDU Univezum.

Slunecko T., Przyborski, A. & Benetka, G. (2006). Psychology Curriculae and the Challenge of Bologna. *European Journal of School Psychology*. Vol. 4, No. 2, 211-225

Posodobljeno 14. 7. 2023